

רבייט לוי עובדיה
0197740
בן סלמה ויחיא
נולד ב- תרצ"א 1931
התגייס לצה"ל בנובמבר 1950
שרת בחטיבת גולני
נפל ב- לי ניסן תש"י"א 6.5.1951
בקרבת תל-מוטילה.

לוֹעִי עֲוָבְדִיה

בן יהיא וסליםה. נולד בשנת תרצ"א (1931) בתימן. למד בבית-ספר יסודי. עלה לארץ בשנת 1949. גויים לצח"ל בנובמבר 1950. נפל בקרב בשפט-הירדן ליד חנרת ביום לי בנימין תש"א (6.5.1951) והובא למנוחת-עלמים בבית-הקבורות הצבאי בעפולה. הניה אשה ובת.

הקרב בו השתתף עובדייה ז"ל

קרב תל-מוטילה 1951

בתחילת שנת 1951 הגיעו לשיאו העימות המודיעני וצבאי בין ישראל וסוריה בנושא שליטה באיזוריהם המפורזים. העימות קיבל תואוצה בעקבות נסיוונה של ישראל לחתחיל בעבודות מפעל יבש חוללה.

בפבריל 1951 השלים הسورים את השטחים והתקפנית על האיזור המפורז הדורי באל-חמה (חמת גדר). ווחלו בניסיונות להשתלט גם על האיזור המפורז המרכזי בגזרת כורזים.

רכס כורזים שנמצא בשטח ישראל חלש על האיזור המפורז ערוץ הירדן ובקעת הבטייחה. היה זה למעשה השטח היחיד בגזרת הגבול הירושלמי שבו הייתה שילוטה טופוגרפית ישראלית. בקצת הרכס נמצא תל-מוטילה (כינוי גבעת קלע, עלייה מוקומת הצרכנית של מושב אלג'ור) המונשא כ-213 מ' מעל ערוץ הירדן. ברמות כורזים לא היה ישוב ישראלי ואיפלו לא מוצב צבאי. הטנקות הישראלית התבטאה בתנועת סירות של צה"ל בשטח.

באיוזר המפורז שכנו שני כפרים ערביים חירבת דיכה וערב שמאליה. הצבא הסורי חימש את התושבים הבודאים של הכפר ערבית שמאליה ברובים ומקלעים ועוד אוטם לחדרו מערכה. הם עיבדו את האדמות באיזור המפורז ואף בשטח ישראל שמערבה לו, וחדרו עם עדריהם אל מורות רכס כורזים עד לאיוזר תל-מוטילה ועד לחורבות כורזים.

בשלבי תונש אפריל ותחילת מאי גילו סירות של צה"ל כי כוחות צבא סורים סדירים חדרו לאיוזר ואף התקימו על תל-מוטילה.

חטיבת החיר הсадירה "גולני" (חט"י 1) שפעלה באיזור קיבלה הוראה להפgin את ריבונות ישראל באיזור, לתפוס את עדרי הbakar החודרים או לגרשם. האחוריות הפיקודית לאורה הייתה של חטיבת המחו 3.

המשימה הוטלה על גדור 13 שהיה אחראי על גזרת הגבול מימי החוללה ועד הכנרת. המג"ד סא"ל רחבעם זאבי היקצה לביצוע המשימה כוח בעוצמה של מחלקת חיר מוגברת בכיתת מק"ב "בזה", בפיקוד מ"פ. הכוח יצא לדרכו בשעת הבוקר של 1 במאי. התכנית הייתה למקם את המק"בים באיזור "גבעת התצפית" بعد כוח החיר נע מצפון לאיוזר זנרייה-טובה, מטהר את השטח והודף את העדרים דרום-מערבה לעבר מערב המק"בים.

התכנית נכשלה. העדרים עם רועיהם נעו אמנים דרומה בלחץ החילאים, אך בשלב מסוים הצלicho לחמק מזרחה, בערוצים. המארב פתח בטיעות באש על חיליל "גולני", ובמכת האש נהרגו 4 מחיילי המחלקת. הכוח נסוג כשהוא משאיר את ההרגומים בשטח. מחלקה נוספת של הגדור יצאה לשטח לתגבורת, שתי המחלקות ניהלו קרב אש עם הסורים עד שעת הערב.

פיקוד הצפון החליט לכבות את התל ועד באותו יום כדי לא לאפשר לסורים להתבסס ביעד. המשימה הוטלה על חטיבת המחו 3. מחי"ט 3 היקצה לשמשה פלוגה מגדור חיר מילואים 34 שעסוק באימונים בסמוך להר כנען. כוח המילואים היה מורכב מעולים חדשים ברמת אימון וכשיירות נוכחה. התארגנו ותנועתו לשטח ארוכה זמן רב. סמ"ד 13 חיים עינב צירף לו שתי כחות סדירות מגדורו וכיתת מרגמות 81 מ"מ כסיע.

לאחר הנחתה מדויקת של אש מרגמות הסתערה הפלוגה וככשה את התל ללא התנגדות בשעה 23:00. גוויות ארבעת החילאים חולצו מהשיטה. הסתבר שהسورים נסוגו ונערכו במוצב "הדמות" ובמוצב "השפך" שמדרום למוטילה. מ"פ המילואים ערך בטיעות את כוחותינו בחשיכה רק בחלקו המערבי של תל-מוטילה, יכולת התצפית שלו וההתגוננות כלפי מוצב "הדמות" היו לקויה ולעובדה זו הייתה השפעה חשובה על מהלך הקרב.

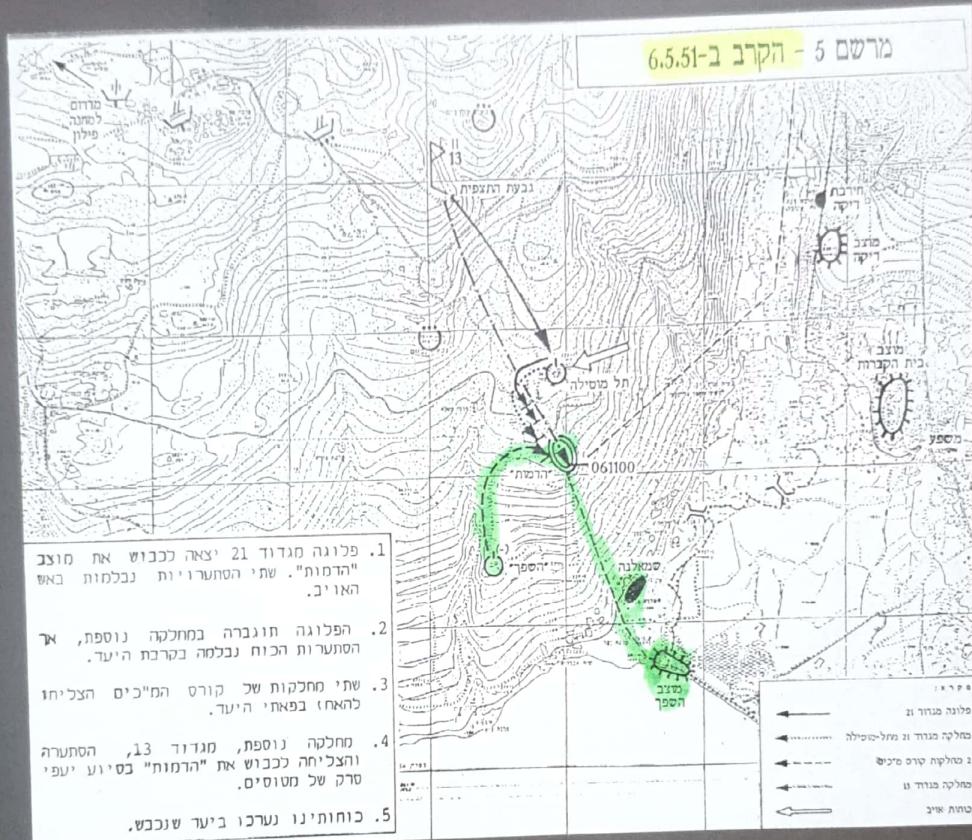
בשர יום חמישי ה-3 במאי התגלתה ההייערכות הסורית החדשה. מג"ד 13 העירק כי ההתקלות היפה לקרב על השיטה ברכס כורזים. הוא יום הפעלת כוח תגבורת שהכוונה להפעיל פלוגה מקורס המ"כים החטיבתי שהתאמנה באיזור גנור להדוף את הכוח הסורי. פלוגות קורס המ"כים של חט"י גולני בפיקוד איתון שמשוני הועברה תחת פיקוד גדי 13 ותקפה את מוצב "השפך".

לוחמים בתקופתו

מפת הקרב

תאריך נפילתו של עובדיה ז"ל

תל - מוטילה

"**יְהִי זְכָרוֹ בָּרוֹךְ**"

עובדיה לוי ז"ל
1931-1951

...אֲרַבְבָּרֶגֶת אֲלֵיכֶם
אֲלֵיכֶם הַמְּלָאִים וְהַלְאָה
כִּילָת שְׁנָתָת בְּשִׁירָה
בְּאַתְּנָעַן אֲלֵיכֶם גְּדוּלָה
וְהַתְּהִלָּה נְכִילָה כָּא
בְּאַתְּנָעַן נְעַלְלָה.

ח' ט' צ'.

ארץ הולדתו של עובדיה זיל

הרביליקה של תימן היא מדינה מורה תילונית לחצי הארץ ערב טרום-
ערב אסיה. היא גובלת בים הערבי, למלץ עדן ובים האדום, בין עמאן
וערב הסעודית. בין המאה ה-12 לפנה"ס, ובין המאה ה-6 לספירה, היו
בתימן כמה מלדיות: מעין, קתאן, אוסון וחמיר. מלדיות אלו חלשו, בין
השאר, על המסתור בין תימן לחוזו ולסין, והתבססו בעיקר על חקלאות.
לבסוף, היו מלדיות אלה תחת שלטונם של אתיופיה ופרס. חלק
מהחוקרים ממקמים את מלדת שבא באזור זה.

